

— 25 октобра

1931

2

2 динара

ПОЗОРИШТЕ

Г-ца Бахрија Нури-Хацић

ПОЗОРИШЋЕ

НЕДЕЉНИ ИЛУСТРОВАНИ ЧАСОПИС

БЕОГРАД, ОД 19 ДО 25 ОКТОБРА

2

УРЕДНИШТВО: УСКОЧКА БР. 8.

НЕПРИЈАТАН СУСЕД

Надамо се да ви нисте. Али уверени смо, исто тако, да сте бар једном имали крај себе у позоришту неког непријатног суседа.

Има разних врста тих непријатних суседа. Углавном се, ипак, деле на три врсте:

- они који се дошаптавају међусобно;
- они који једу и шушкају; и
- они који за време опере певуше или и звиждују.

Тешко је рећи која је врста непријатнија.

Они који се нешто дошаптавају, ти су можда најмногобројнији.

Појави се, рецимо, г-ђа Дугалић на позорници, а ви поред себе чујете, тихо, али и пак чујете:

— Гледај, ову хаљину! Шта мислиш, а?

— Чула сам да Деса добија из Париза цртеже за своје моделе.

— Шта говориш! Из Париза?

Или некоме стално објашњава:

— То он говори, видиш, само зато да њу искуша...

Или опет неко ко говори о послу:

— Видео сам Јовановића и он ми каже да од оне ствари нема ништа. Хтео је да есконтује меницу, све јаки потписи, али....

Они који једу и шушкају кесицом од бонбона или хартијом од чоколаде нису мање досадни. Има међу њима неких за које се морате питати у чуду, не да ли су вечерали него да ли су ручали. Не престају да нешто жвађу.

Најзад они који звиждујући и певушећи желе свакако да нама около покажу своју музикалност. Сви да видимо да они „Тореадора“ или „Жена је варљива“ знају још са грамофонских плоча.

Поред ове три врсте непријатних суседа, намерних или, боље рећи, немарљивих лармација, постоји још један свим друкчији род. То су они добронамерни који вичу „Пст!” па направе нову грају. Почну неке столице да шкripe и утишају се, неко се закашље и ућuti, а тек се нађе који љубитељ тишине да продолжи грају својим шиштањем.

Али и ми сами да не бисмо овим нашим утишавањем направили неку грају, завршавамо, ево, овај поучни чланак, који, разуме се, није писан због вас него због оних других. Јер надамо се, — рекосмо већ, — да ви нисте неки непријатан сусед. Ма да толикима и толикима, признаћете и сами, није на одмет који мали савет о тишини у позоришту.

**Штофови и сбила
за dame и господу**

код фирме

МЕРКУР

БЕОГРАД
Обилићев Венац 36
Преко пута каф. Руски Цар

ПОЗОРИШНА ЗРНЦА

Марцелово позориште у старом Риму имало је 14.600 седишта. (Управнику овог позоришта одиста није било лако да кућу напуни).

*

У античком позоришту није било глумица. Глумци су играли и женске role.

*

Опера се испрва звала „opera in musico”, што ће рећи „дела у музичи”, „музичка дела”. Доцније је остала само прва реч.

*

Постоји опета која се зове „Јабука”. Не на српском него се на немачком тако зове. Дакле „Jabuka”. Није је ни написао Србин него Немац. И то краљ ванцера Јохан Штраус. Опера одиста има јабуке за предмет или боље рећи украс своје радије и када се даје на немачким позорницама, испод онога „Jabuka” ставља се још, објашњења ради „Apfelfest”.

*

Код Срба је први почeo да Шекспира преводи Лаза Костић (1859), а код Хrvата С. Димитријевић (1860). Године 1863 била је прва претстава једног Шекспировог комада и у Београду и у Загребу: давала се „Укроћена горопад”.

*

Најстарије позориште у хватским крајевима је казалиште у Хвару. Саградио га је хварски кнез Семи-теколо 1612 године.

*

Најстарија жива српска глумица је глаја Јулка Јовановић, удовица Тоше Јовановића, која сада има осамдесет пет година. На позорницу је ступила 1862, дакле скоро пре седамдесет година. Играла је у Новом Саду, Загребу и Београду. Сад живи у пензији.

МАСНЕОВА „ТАИС“

ТРЕЋА ОПЕРА ЖИЛА МАСНЕА НА РЕПЕРТОАРУ

НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Жил Масне.

За среду 21 октобар стављена је на репертоар премијера Маснеове опере „Таис“. Текст је дат по истоименом роману славног Анатола Франса.

У београдском Народном позоришту диригује „Таис“ г. Стеван Христић, а режију води г. Јосип Кулунџић.

Ово је трећа Маснеова опера на репертоару наше опере.

Жил Масне је рођен 12 маја 1842 године у Монтоу, а умро 13 августа 1912 у Паризу. Четири деценије био је он међу првим француским композиторима и не само да је уживао велики уметнички углед, него је доживљавао непрекидне успехе.

Овај увек тако радо слушани француски мајstor био је у свом великом музичком раду типичан еклектичар са-

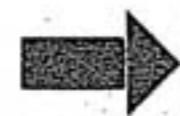
времених праваца. У дугом низу његових драмских дела заступљене су све моде које су прошлог века имале успеха на позорници. Али необична вештина у поступању с формом, добро вођење мелодије и осећање за сцену обезбедили су му дуг век на свима оперским репертоарима.

Поред „Манона“ и „Вертера“ који су приказивани на нашој сцени, значајна су од његових драмских дела и близанске драме „Марија Магдалена“ (1873), „Ева“ и „Девица“ и велике опере „Лахорски краљ“ (1877), „Иродијада“ (1881), „Таис“ (1894) и „Наварка“ (1894).

Г. Стеван Христић

ШТОФА ЈЕСЕЊЕГ И ЗИМСКОГ

у врловеликом избору за мушка одела и зимске капуте женске костице и мантлове као и кројачког прибора добила је радња:

АНАСТАС ПАВЛОВИЋ
БЕОГРАД, КРАЉА ПЕТРА УЛИЦА БР. 33.

Препоручује на-
рочито лепе и
јевтине дамен
ташне

Предузеће за израду кофера и торбарских израђевина

Милан Ј. Стојановић и Комп.

Београд, Престолонаследников трг - Теразије 38, тел. 25-064

Преображење Фердиша Пишторе

Од Франтишека Лангера

У Народном позоришту живо се спрема нова премијера „Преобрачење Фердиша Пишторе”, од Франтишека Лангера. Ову интересантну драму превео је с чешког г. Јосип Кулунцић. У комаду играју гђе Каталинић, А. Паранос, З. Тодоровић, гца Невенка Микулић и г. г. В. Јовановић, М. Маринковић, Ф. Новаковић, Ђ. Антонијевић, Н. Јовановић, Афрић, Н. Поповић, Ђ. Маринковић, В. Антоновић и Ђ. Бошковић. Редитељ је г. Надворник.

Као и већина дела Франтишека Лангера и овај се комад одиграва на дну живота.

Предмет, изабран да служи као потка пишчеве идеје, занимљив је и нов. Један лопов, Фердиш Пишторе, нехотице је учинио добро дело. Али то има великих последица по његов живот. Јер, како он то доцније каже:

— Сад је као да сам отпутовао у неки други крај, а тамо поступају са мном као са неким другим Фердишем Пиштором. Тако некако лепо.

То преобрачење и борбе старога Фердиша против тога, изнете живо и заплете у једну нову љубав, испуњавају три чина, која ће се, уз много смеха, гледати увек радо и у нашем Позоришту.

*
Ево овде једне сцене из првога чина.

Фердиш Пишторе је пошао да обије касу у вили мењача

Розенштака. Његов отац је био на стражи. Али изненада, усред ноћи, букнуо је пожар. А Фердиша ни откуда нема. Отац, уплашен, побегао у су-

Г. Јосип Кулунцић, преводилац дела

седну крчму. Ватрогасци гасе, узбуна, а Фердиш из пожара спасава два мењачева детета. Племенит човек постаје једним махом. У крчми се састаје са оцем, док је пред крчму нагрнуо свет да види тог јунака.

Стари Пишторе: — Фердишу, триста му, па реци једном, како је то било?

Фердиш: — Гадно! Везао сам се због тога са куварицом. Било јој четрдесет и две године. Био сам с њом двапут у Хотковичкама а једапут у

КОД НОВИХ БОГАТАША

— Госпођо, дошао је г. Шаљашин да
хсыава бебу.

(„Ric et Rac“, Париз)

Селицу — и ето све бадава. Госпођа је у бањи, куварицу сам позвао у Крапуне, собарница је са госпођом, кућа је празна, — а та ми ватра єве поквари!

Стари: — Како је, како је било?

Фердин: — Па тако. Као је била као у неког бакалина. Ја тек набуштио, а из ње цури испео, да је млинина. Док избројиш два, готово, речкох. Али док сам радио спопаде ме крућина, сав се загрејем, сав сам гола вода, бушим, трико ми се лепи за тело, прслук ми је мокар скроз, грдо се осушило; кажем, то је права налепа, нико то не би рекао за такву касу.... А за то време, тата, за све то време горело је у себи пода мном.

Стари: — Видео сам, Фердине, како се пушило кроз доње прозоре!

Фердин: — Ја нисам! А кад су људи почели на улици да вичу: ватра, ватра, онда сам приметио. Потрчим до степеница да изиђем, али оне су биле све у пламену.

Стари: — Гром и пакао!

Фердин: — Ништа! Потрчим у другу собу, али и та сва у пламену, тамо је горео под и дрвене облоге на зиду. Куварица ми је казала да је

облагаше зидова у салону стало педесет хиљада.

Стари: — Зар је и то горело?

Фердин: — Као чамовина. А, ја онда рекијем у себи: сад горе, на таван, па онда на кров, а одатле ћу видети када ћу. Али кад сам потрчао на таван, спазим како у диму стоје та два детета. Мањи држи већег, а оба вичу: „Нана утекла! Нана утекла!” Сваки ме шчепа за једну ногавицу, па ме држи као клештима. Па шта сам знао с њима?

Стари: — Јадниче!

Фердин: — Узео сам их на руке, развалио таванска врата, изашао кроз тавански прозор на кров и извукao их за собом. Дерали су се, али ја сам им рекао: Идемо да се играмо „мајмуна”. Онда почнем трчати по крову овамо-онамо, и приметим да одостраг вила не гори толико. Онда сам се спустио на неку веранду, па сам децу гурао по некој настремици и пренео их на другу веранду, али то су већ приметили први пожарници и поставили ми лествице.

Стари: — То су били Смиховчани, они су тамо стигли први.

Фердин: — Па сам онда сам ту дерлад спустио низ лествице доле. Нису ме хтели испуштати из руку.

Стари: — Па после?

Фердин: — Људи су викали: живео! Пожарници су прскали, вила је горела, к мени је приступио комесар Фалтис и рекао: „Имате ли какву жељу, добри човече?” Тако, одједном: „Добри човече!” А ја њему: „Кад већ мора да буде, онда нешто да попијем; тамо је врућина као у паклу”. Тако ми он даде једног полицајца да ме заштити. А овај ме доведе овде. И тек сад видим да овде тиче добро пиво. Зар си ти то већ знао?

Стари: — Не, ја сам гледао да, ма када побегнем само да не гледам како ти гориш.

Наше Позориште:
Г. МИХАИЛО ВАСИЋ
секретар управе

CROSLEY РАДИО

Најпопуларнији
апарати
у
Америци

Стовариште и изложба: Обилићев Венац број 6 — Београд

SUNTOL

ТЕЧНОСТ за ЧИШЋЕЊЕ ПАРКЕТА

фарбаног патоса, линолеума,
дрвеног намештаја и кожних
делова: намештаја, аутомо-
била, ташни и т.д.

Четкање непотребно
само намазати и чекати да
се сасуши, затим вуненом
крпом избрисати. брло прак-
тично и економно, чисти
флеке, даје изванредан тра-
јан сјај који је и на влажном
времену постојан.

•
Добија се у бољим колони-
јалним радњама. Производ:

ХЕМИЈСКЕ ФАБРИКЕ IMMALIN

Прва највећа спец. радионица
хигијенских мидера и појасева **КОЕН** Пашићева (Скопљанска) 2
до Росулећа, Тел. 24-576

Ваше тело поседује чари
Које само уметност „**Коенових**“ мидера, који се
не дају копирати, може да истакне.
●
чиновницима и Студенткињама попуст.

Употребљаван са великом тајновитошћу
Лујдер и Мирче „Rêve d'or“ из Кухе
Ривер - Парис

Благоја Нурчић

Најбољи избор **чарапа, рукавица** и свих врста **рубља** (веша) у радњи „СУРУТКА“, Краља Милана број 15.

Стовариште:
Anglo-Scottish Woollen Fabrics Syndicate London W.I.
ОРИГИНАЛНИ ЕНГЛЕСКИ ШТОФОВИ
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА 22

Najmoderne i najbolje što traži današnja moda u miderima, pojasevima i prslucima u velikom izboru pruža Vam jedino najbolji specijalni atelje

“Graziosa”

Knjeginje Ljubice 11a број 8 — Preko puta Ritz-bara

Најмодернијих штофова за даме и господу

Свилене ткање
В. Н. Г.
Креп-жоржет
Креп-ромен,
Креп-сатен,
Креп де шин
итд.

БРАЋА Х. ГАБАЈ, БЕОГРАД
„Код Круне“, Кнез Михајлова 33

Резервисано за радњу

НУШИ ВАЈС

Београд, Вука Каракића 9

ПЛИСЕ - АЖУР - ЗАВЕСЕ

Од 1 новембра отвара се

Maison Hugo

ROBES MAUTEAUX, TAILLEURS

Palata Mitrović

Knez Mihailova 9/II

САЛОН „ОЛГА“

Цара Николе II улица број 9 — Славија

Велики избор јесењских, зимских
дамских и дечијих ШЕШИРА

*
Велики избор дечије КОНФЕКЦИЈЕ
Прима Поруџбине за децу ПО МЕРИ

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Репертоар од 19 до 25 октобра 1931 године

- Понедељак, 19. **Мадам Бетерфлај**
8 час. Опера од Пучинија (Са нароч. сниж. ценама)
- Уторак, 20. **Страх од верности**
8 час. Парадокс. Написао Ранко Младеновић
- Среда 21. **Таис** (Први пут)
8 час. Опера од Ж. Маснеа
- Четвртак 22. **Слаби пол**
8 час. Комедија. Написао Е. Бурде
- Петак 23. **Таис**
8 час. Опера од Ж. Маснеа
- Субота 24. **Сан летње ноћи**
(Претстава за ћаке)
Дневна, 3 час. Комедија од В. Шекспира
- Вечерња, 8 час. **Страх од верности**
Парадокс. Написао Ранко Младеновић
- Недеља, 25. **Пајаци**
Дневна, 3 час. Опера од Лебнкавала
- Вечерња, 8 час. **Шехерезада**
Балет од Римског-Корсакова
- Јован Владислав**
Трагедија у стиховима од Момчила Ми-
лошевића

Повластице важе: 19., 22., 23., 24. (вечерња) октобра.

Брокате, плишеве и остало за намештај
Највећи избор препоручују

ЕПИХЕ И ЗАВЕСЕ
МАРКО ВУЛЕТИЋ, ГАВРИЛОВИЋ И КОМП.
КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА БРОЈ 20 - БЕОГРАД

Канцеларијски намештај добијете најсолидније код I Столарске Задруге „Југославије“, Кн. Михајлова 46. Тел. 20-436.

Дечији Салон
„МИРА“

отвара 1. нов.
тек. г. филија-
лу у ул. Краља
Милана преко
пута Клерица.

Кнез Михајлова број 19

Специјална
шрговина

Свилених и бунених тканина за
даме

Богдановић и Комп.

Београд
Теразије број 14
телефон: 24-2-71

Paris — 21 Rue de Maubeuge

Укусно и solidno оде-
ванje отмене gospode

ENGLISH MAGAZIN

Vuk Karadžića br. 14. Telefon broj 22-412.

У Џардинерији "Lady
Кингице будије 14,
добијте очне мирице,
дивне орчице и див-
ласи, козметику.

Четвртком, суботом и неде-
љом од 4-8 час. провећете
пријатно на

МАТИНЕ-У

код Б.У.С.К-а, Поењкареова 21

Добила је особито леп и велики избор
најmodерније конфекције ЗА ДАМЕ

ТРГОВИНА КОСТЕ М. ЈОВАНОВИЋА

Београд, Кнез Михајлова
16 до дрогерије (Ламико)

Престолонаследников трг 37 „ФУФА“
преко пута биоскопа Колосеума

3

динара

ЈЕ ЦЕНА НЕДЕЉНОМ ИЛУСТРОВАНОМ ЧАСОПИСУ

„РАДИО БЕОГРАД“

ETERNA
СУ НАЈБОЉИ
ЧАСОВНИЦИ

ПЕТАРИ. ЗАРИТ
Копарчева ул. бр. 6

НОВИНЕ ПИШУ...

ПУБЛИКА КАО САВЕТОДАВАЦ

ГЛЕДАОЦИ КОЈИ ЗАЈЕДНО СА УЛАЗНИЦОМ КУПУЈУ ПРАВО ДА ИЗРАЗЕ СВОЈЕ МИШЉЕЊЕ, МА КАКВО ОНО БИЛО

Одлични немачки позоришни часопис „Ди Сцене“ у својем последњем броју, између осталог разноликог градива, доноси из пера Херберта С. Ламберга занимљиву студију о јужњачким позориштима, поглавито о италијанском, и о њиховој публици.

Између осталог Ламберг пише:

„Посетили смо маестра Вентанија, једног од најславнијих редитеља савременог Рима. Седео је пред брдом писама које је пажљиво делио у два реда.

Све су то писма са добрым саветима, како да у будуће ову сцену боље уреди, како да ону сцену боље осветли, шта да стави у позадину, и хиљаду других ствари како да нешто боље направи. Мислили смо да ће он, као што би се радило то, нема сумње, у Берлину, Њујорку или Токиу, побацати сва та писма, и не читајући.

Маестро се ужаснуо. Ко би издржао тад буру нездовольства? Баш ти писци писама најбољи су посетиоци позоришта, јер има одиста хиљадама људи који један исти комад гледају по двадесет или тридесет пута. Тим људима мора се дозволити да дођу до речи; речи која често није тако неразумна као што би се могло очекивати. Зато онај први ред писама претставља жеље којима треба изићи у су-

срећу колико је год могуће, и тај ред је много већи од оног другог, који садржи писма немогућих савета.

Можемо бити уверени да сви ти писци писама свако веће пажљиво прате ток догађаја. А притом италијанска позоришта дају много мање бесплатних карата и повластица, него већина осталих позоришта у Европи. Свако може за свој новац да изрази своје мишљење. То право он у Италији купује на благајни заједно са својом улазницом.

Отуда још увек има људи који у средини претставе бану у позоришну канцеларију и тврде да би ову или ону улогу боље играли или певали неко извесна особа на позорници. Ма да се у великим позориштима Рима, Милана и Фиренце сад већ скоро никада не дешавају овакве импровизације, али се ипак поједињих дана нарочито објављују као допуштене, у провинцијским позориштима може се видети како у другом делу претставе игра сасвим други глумац или пева сасвим друга певачица.

Та либералност према понудама из публике нема негативних последица за претставу или за само италијанско позориште, као што би неко могао помислити по овоме што смо написали.

Напротив, Италија је до данас остала земља у којој се

Како би изгледало када би се сада на некоме балу појавила дама обућена по моди од тре чешери године.
("Gazetta del Popolo")

нове снаге најбрже откривају и у којој је огроман број највећих талената свих векова откривен скоро без изузетка на тај начин. Можда баш зато што је публика себи задржала право да одлучује о томе шта је добро а шта рђаво, и што тражи од позоришне управе као сасвим разумљиво да се примање или одбијање неке нове снаге не врши у директиским собама него на позорници под блиставим сјајем рампе, усред самога комада.

Свакодневне су сцене да стари сељаци сатима чекају пред изласком са позорнице да још једном захвално стегну руку певачици или јунаку.

Успе ли неко од глумаца да без приговора приведе крају своју партију, може бити уверен да ће у триумфу на раме-

нима гледалаца бити однет кроз све улице до своје куће.

Често га по свршеној претстави сваку са позорнице у узбуркано море гледалаца у партеру. И тада се може радовати ако читаве коже и одела стигне у гардеробу.

А после:

— Ко беше тај сињор Гвалпи?

— Гвалпи? Чекајте молим вас...

А баш онај који пита недавно је Гвалпиу одушевљено, пљескао, свукао га са позорнице и носио по паркету. Али сада седи у кафани и чека нову сензацију, гoliцање живаца нове, туђе славе коју може да ствара и уништава чак и онај најбеззначајнији носач угља у пристаништу Ђенове или Неапоља".

НАШ НОВИ ТЕНОР

НИКША СТЕФАНИНИ

На позорници београдске опере појавио се, гтово неочекивано и без велике реклами, млади тенор Југословен Никша Стефанини. Његов први наступ у Тосци у улози Каварадосија показао је да он располаже лепим способностима једног оперског певача, које се временом могу развити и учинити да он дође у ред најбољих које је Београд чуо.

Никша Стефанини рођен је у Задру, у угледној хрватској породици. У Сплиту је живео све до матуре, а 1923 уписао на Вишу комерцијалну академију, у Загребу, где је и докторирао.

Иако је већ тада одредио себи позив у животу, љубав према позоришту одвела га је у загребачку глумачку школу. Скренуо је на себе пажњу неколицине професора, међу којима и садашњег редитеља београдског Народног позоришта г. Јосипа Кулунџића. Примљен је затим у загребачку драму и ту остао, све док познати оперски певач г. Солари није открио да Стефанини располаже лепим тенором који треба школовати. По његовим саветима, Никша Стефанини оставља драму, одлази у Италију, где школује глас.

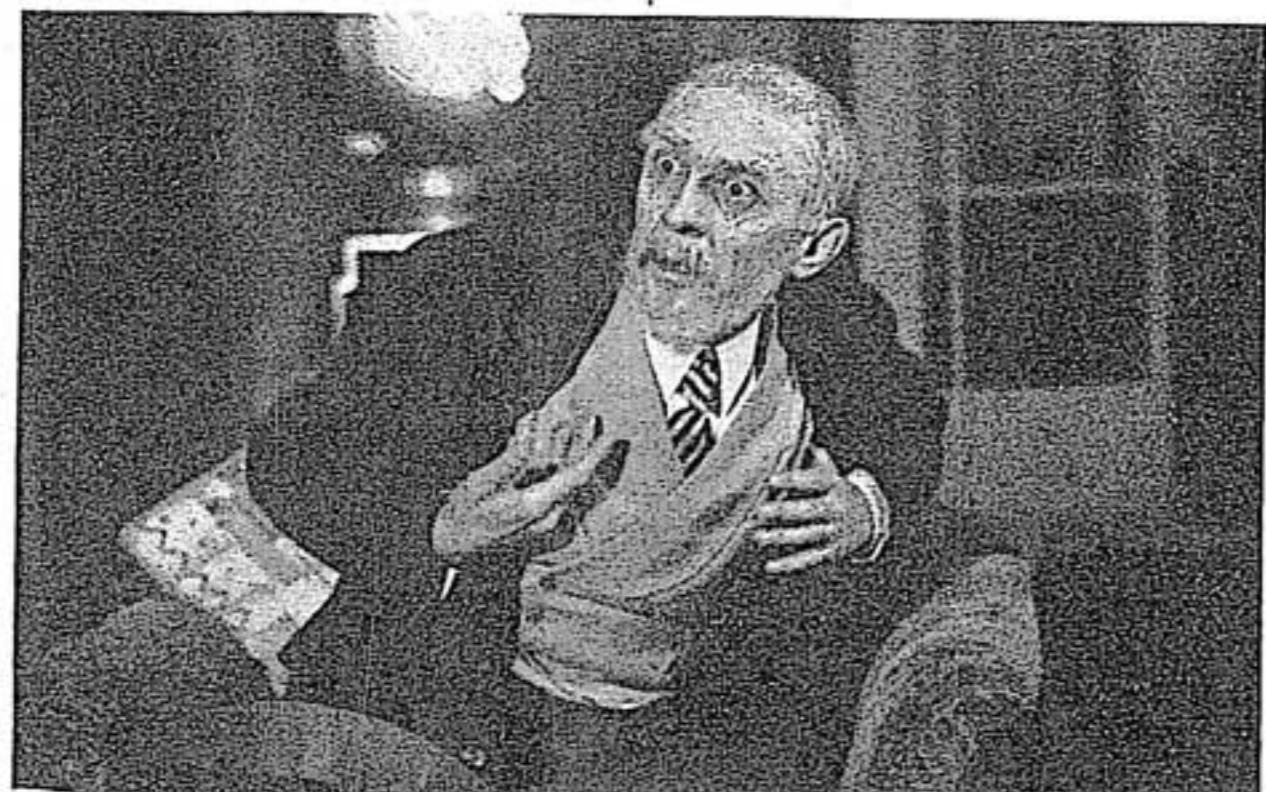
Доцније се њему укаже згодна прилика да отптује у А-

мерику и тамо настави студије. И у Њујорку наставља он да усавршава свој глас код мајстора Е. Блажевића.

Професор Блажевић имао је вере у успех свога ученика, јер глас, лепа појава и младост Стефанинијева биле су му најбоља гаранција за то. Али и поред тога, Блажевић му је рекао, да је доста опасно да се пред америчку публику појави Европљанин који није већ стекао име у Европи. Зато се Никша Стефанини вратио у домовину, да скромно, на свом огњишту отпочне своју, бесумње, лепу каријеру.

ПРИЗОРИ И ЛИЦА
„СТРАХА ОД ВЕРНОСТИ“

Муж који жељи да буде варан (г. Златковић). — Љубавникова несрећна жена (г-ђа Ризнић). — Љубавници (г-ђа Дугалић и г. Драгутиновић). —

„ПИСАЦ! ПИСАЦ! ПИСАЦ!“
УЗАЛУД ЈЕ КЛИЦАЛА ПУБЛИКА Г. МЛАДЕНОВИЋУ

Свака домаћа премијера има за гледаоце једну нарочиту драж: Писац се појављује на позорници. То је као нека атракција ван програма.

Када се сврши први чин, већ се обично се чују уесклици: „Писац! писац!“ После другог чина, то клицање постаје много гласније; глумци се, истинा, испрва још увек појављују сами без писца, алип они поклици који инсу упућени њима, враћају брзо иза завесе. И они онда наваљују на писца.

Јер писац се обично налази на позорници, обучен у смокинг и дрхтаво наслеђан у свечаном расположењу. Па га окруже са свих страна не глумци него његови јунаци, онакви какве их је замислио, са чекињавом брадом, са моноклом или са просјачким штакама, и почну да се боре с њим. (Доста се он с њима борио!)

И узбуђени писац излази пред рујну завесу.

И клања се, клања, по правилу не-вешто, јер није лако клањати се тој ајдаји са хиљаду глава, тој огромној публици, која се сада још више расположи, па се смеје и виче раздрагано:

— Писац! Живео писац!

Г. Ранко Младеновић, писац „Страха од верности“, ускратио је премијерској публици то задовољство да та види на позорници. Па да његови познаници кажу:

— Гледај, гледај Ранка!

А они други који га ће познају, да сада, са осећањем да су паметнији после овога сазнања, мудро прошапну:

— То је, дакле, Ранко Младеновић.

Још пре претставе саопштио је г. Ранко Младеновић својим пријатељи-

ма да ће отступити са узуса, и да неће излете пред завесу.

Али када је после сваког чина, публика све нестриљивије и све упорније пљескала и викала: „Писац!“ поворевели су неки да ће се

код писца „Страха од верности“ разбити његов страх од публике и да ће се он, ипак, појавити пред рампом.

Боже, сачувай! Г. Ранко Младеновић је остао чврст у својој одлуци. Где ли је био? Сакривен у дну неке ложе или окружен својим јунацима који га узалуд наговарају да се захвали публици. Ко зна!

Тек, претстава је била свршена, али се дворана још није празнила. Сви су скоро стојали на својим местима и пљескали. Са галерија су викали до промукlostи. Сви су хтели да виде писца. Потрајало је тако скоро пет минута.

А тада поче полако и достојанствено да се спушта гвоздена завеса, као знак да је и доља пишчева гвоздена и да се он неће појавити.

Г-ђа Тамара Ђорђевић (alias Ита Рина)

ИТА РИНА

ОПЕТ ОДЛАЗИ ДА ИГРА ЗА ФИЛМ
УГОВОРИ ЈЕ ПРИМОРАВАЈУ
ДА ЗА НЕКО ВРЕМЕ ОСТАВИ КУЋУ И БЕОГРАД

Одлична филмска глумица Ита Рина, у приватном животу госпођа Тамара Ђорђевић, удата је, као што је познато, за Београђанина, инжењера г. Ђорђевића и већ шест месеци је у Београду. У последње време се говори да ће се она поново вратити филму.

Госпођа је била љубазна да прими нашег сарадника. Повео се овај разговор:

— Госпођо, говори се да се поново враћате филму.

— Ја нисам никад ни остављала филм, само сам, приликом свога венчања, узела двомесечно отсуство од фирме код које сам ангажована. Истина, ја сам то отсуство већ двапут продужавала, јер, знате, ја сам тако срећна, да ми се не напушта моја кућа и мој Београд.

— Да ли ће, госпођо, ваши директори бити добри да вам отсуство још продуже?

— На жалост, њихова последња писма су таква да ћу, изгледа, ускоро морати да идем.

— А ако ипак не одете?

— Морам. Знате, пису ту само обавезе трговачке природе, већ и обећање, реч дата пријатељима и тако даље. Морам бар за овај први филм за који су узети наши национални мотиви, а снимаће се на Бледу или у Далмацији. Рације, док сам била у Берлину, ја сам највише цистистрала да се тај филм снима. Хтеда сам да лепоте Словеније и Далмације буду показане свету у једном добром филму са занимљивим си-

јеом. За тај филм су већ уложени и велики капитали. Само за манускрипт дато је преко 200.000 динара. Ја сам на крају предлагала да место мене игра Кете фон Нај, али они су ме замолили да никако не одустанем.

— Дакле, ви остављате Београд бар за извесно време?

— Па, видите, ја се борим. Тамо ме воде обавезе, а овде ми је кућа и муж. Кад већ морам да идем, ја гледам да што дуже останем овде. Чим свршим са снимањем првог филма, одмах се враћам у Београд.

— А колико ће трајати то снимање?

— Око два месеца.

Остављамо гђу Тамару Ђорђевић насмејану, мада се кроз тај осмех прозире нека тиха туга за животом обичних смртних људи.

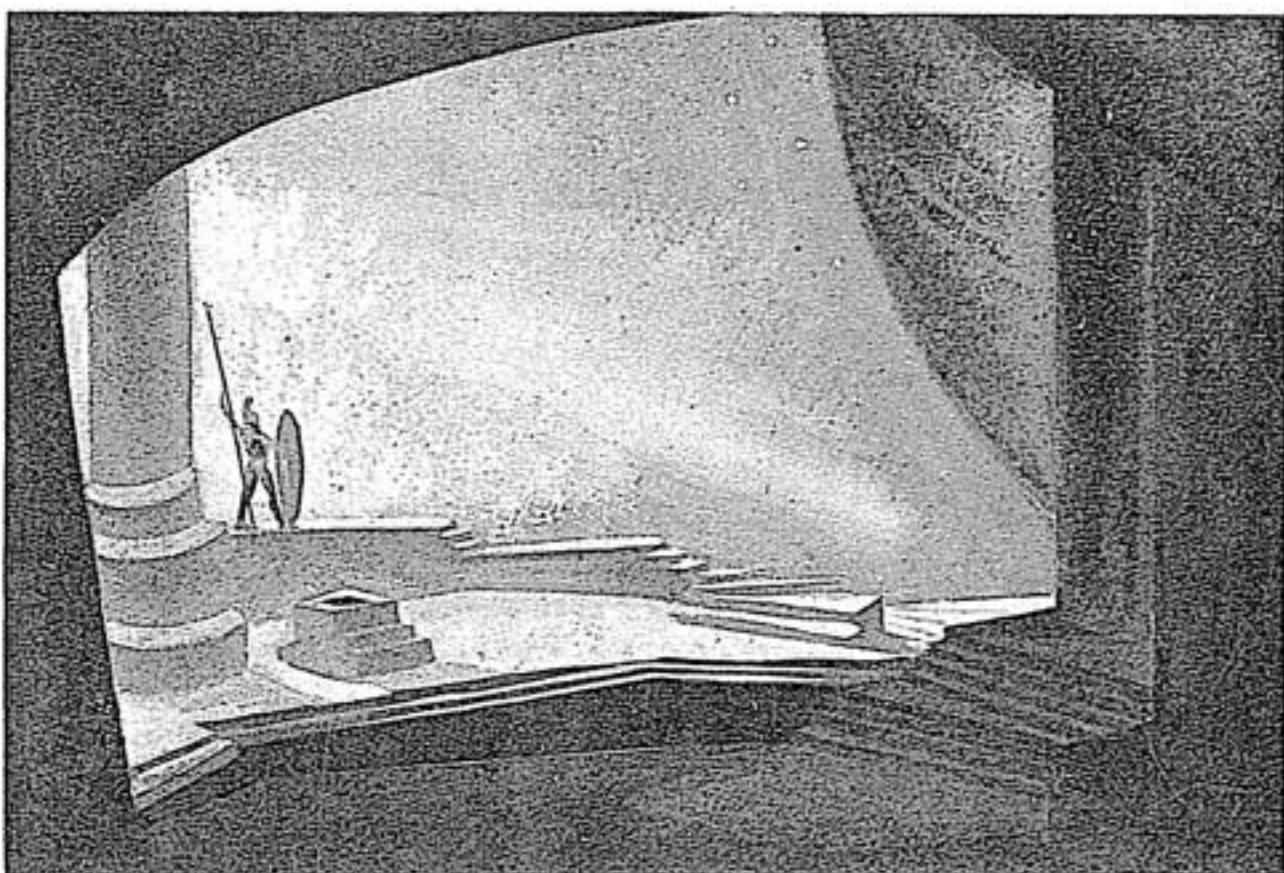
Робовање је величина позива филмске диве . . .

МОЋ НАВИКЕ

Човек који је задочнио у позориште „Passing Show“, Лондон

ПРЕД ПРЕМИЈЕРУ „САЛОМЕ“

Декор за „Салому“ (рад г. Жедринскот)

Два костима у „Саломи“

Последње новости у женској конфекцији.
Модерне вунене и свилене тканине.
Крзно, бунде. Чарапе, рукавице,
шубље. Израда женских
капута, хаљина и
бунди по мери.

Дура Ђаночевић

ПАЛАТА АКАДЕМИЈЕ
НАУКА

Мушки јесењи и зимски
капути. Енгл..штофови за одела
и капуте. Првокласна израда одела и
капута по мери. Продаја за готово и на отплату.

